

TERRITORIAL STIGMATIZATION, VICTIMIZATION, AND RESPONSIBILITY

News media depictions of girls and young women in marginalized areas south of Stockholm 1982-2022

MIRA KARLSSON, TANYA JUUKALA AND ALEXANDRA BOGREN

Keywords

Young women, marginalized areas, critical discourse analysis, media discourse, intersectionality, territorial stigmatization

Summary

Media discourses about marginalized areas are often dominated by narratives of male violence and crime, issues that have attracted considerable attention in previous research. The purpose of this study is instead to explore media portrayals of girls and young women living in marginalized suburban areas in Southern Stockholm, in order to extend existing knowledge about the specific opportunities and obstacles that women face. The study uses an intersectional perspective and the concept of territorial stigmatization together with a critical discourse analysis. It is based on the analysis of 474 media texts published over the past 40 years. Two recurrent topics in the media portrayals were identified: *safety* and *"take space"* (*"ta plats"* in Swedish). In the articles on these topics, we identified underlying dilemmas of responsibility – who is responsible for girl's and young women's safety and taking space? In relation to such dilemmas, two frequently occurring positions for girls and young women could be discerned; those of victims and/or enablers. On the one hand, girls and young women are not depicted as responsible for the problems often associated with marginalized areas, such as crime and violence, but rather as the victims of such problems. On the other hand, they are portrayed as having various other responsibilities, not only for themselves but also for other girls, and even for their parents, in relation to taking space. In conclusion, girls and young women are faced with two types of discourses, shaped by their gender, age and the place they live, which we argue can be understood as specific forms of the concept of *territorial stigmatization* – *territorial victimization* and *territorial responsibilization*.

Original article; received: 19/06/2024; accepted: 12/11/2024.

Corresponding author email: mira.karlsson@mdu.com

Copyright: © 2024 The author(s). This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>), allowing third parties to copy and redistribute the material in any medium or format and to remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially, provided the original work is properly cited and states its license.

Citation: *Tidskrift för genusvetenskap* 44 (3): 52–74

<http://dx.doi.org/10.55870/tgv.v44i3.27571>

Mediediskursen om marginaliserade områden domineras ofta av berättelser om mäns våld och kriminalitet. Genom en analys av 474 publicerade medietexter om tre marginaliserade områden i södra Stockholm, kan vi konstatera att framställningarna av tjejer och unga kvinnor i dessa områden ofta är förenklade skildringar, där tjejer och unga kvinnor positioneras som antingen offer eller möjliggörare. Ett bidrag från studien är begreppen territoriellt offerskapande och territoriellt ansvarstillskrivande, som introduceras för att belysa hur territoriell stigmatisering kan förstås utifrån mer intersektionella termer.

TERRITORIellt STIGMA, OFFERSKAP OCH ANSVAR

Dagspressens framställningar av tjejer och unga kvinnor i marginaliserade områden i södra Stockholm 1982-2022

MIRA KARLSSON, TANYA JUKKALA OCH ALEXANDRA BOGREN

Syftet med den här artikeln är att med hjälp av metoder hämtade från kritisk diskursanalys (Fairclough 1995) studera nyhetsmedias porträttering av unga kvinnor i tre så kallade *utsatta områden* i södra Stockholm. Medieframställningar påverkar inte bara de som porträtteras utan också samhällets syn på dem. Hur den påverkan ser ut beror bland annat på hur porträtteringen ramas in, till exempel hur problem definieras och förklaras (Boréus 2016). Enligt tidigare forskning domineras medierapporteringen om utsatta områden av ett

problemfokus, där nyheter om våld och kriminalitet skapar en bild av områdena och de boende där som farliga och hotfulla (se exempelvis Ericsson med flera 2002; Backvall 2019; Tahvilzadeh 2021. Jämför även Fairclough 1995; Bednarek och Caple 2014). Områdena beskrivs ofta utifrån grad av utsatthet, en indelning som bland annat bygger på de brottsbekämpande insatser polisen anser att platsen kräver. Vi kommer fortsättningsvis att använda oss av begreppet *marginaliserade områden* (se Ferlander 2004; Tahvilzadeh 2019; Anneroth med flera 2024), vilket markerar att det först och främst handlar om en exkludering av personer som bor i områdena från makt och inflytande i samhället i stort (jämför Kamali 2005).

Negativ medierapportering får konsekvenser för ett områdes anseende, vilket i sin tur påverkar vilka som flyttar dit och därifrån (Bråmås 2006; Dahlstedt och Frempong 2018; Delmos 2021). Att kategoriseras som utsatt minskar exempelvis efterfrågan på att bo i ett område och kan därmed förstärka boendesegregationen (Andersson med flera 2023) samt leda till att marginaliserade samhällsgrupper blir än mer marginaliserade (Ericsson med flera 2002; Listerborn 2016). I ett vidare perspektiv påverkar mediebilden av en plats också politiska och samhällseliga processer och beslut (Tahvilzadeh 2021), exempelvis när det gäller hur politiker ser på problemlösning (Brune 1998; Ericsson med flera 2002). Därtill har mediebilden betydelse för de uppfattningar allmänheten, de som *inte* bor i området, bildar sig om området och de boende samt för hur de boende ser på sitt område och sig själva (Wacquant 1993; Wacquant med flera 2014). I mediala resonemang om segregation och utsatthet tenderar området och dess invånare att flyta ihop på så vis att individen blir tätt sammankopplad med föreställningar om både platsen och de andra människor som bor där (Backvall 2019; Tahvilzadeh, 2021). Forskning visar dessutom att ungdomar i marginaliserade områden sällan känner igen sig i beskrivningarna av områdena (Dahlstedt och Frempong 2018).

Tjejer och unga kvinnor i marginaliserade områden tenderar att osynliggöras på flera sätt; de är sällan med och definierar vare sig problem, frågor eller lösningar (Knocke 1991; Mulinari 2021; Anneroth med flera 2024). Exempelvis utgår stadsplaneringsprocesser i marginaliserade områden sällan från hur kvinnor som bor där uppfattar trygghet/otrygghet, utan snarare från vita medelklasskvinnors perspektiv, som inte nödvändigtvis har samma upplevelser (Listerborn 2016). Det finns dessutom en allmän tendens att se kvinnor som en homogen grupp utifrån kön/genus, vilket tenderar att skymma andra former av makt och social ojämlikhet (se även Sixtensson 2018; Kern 2020).

Denna artikel bidrar till den befintliga litteraturen om tjejer och unga kvinnor i marginaliserade områden, genom att ur ett intersektionellt perspektiv

undersöka hur de framställs i nyhetsrapporteringen. Studiens empiriska material består av artiklar ur dagspressen, och vi riktar in oss på hur kön, ålder, etnicitet, klass och bostadsområde återges i beskrivningar av de unga kvinnorna samt hur deras aktörskap skrivs fram. Särskild uppmärksamhet ägnas åt territoriell stigmatisering (Wacquant 1993; Wacquant med flera 2014). Vår förhoppning är att analysen ska bidra med en förståelse för de stereotyper, hinder och möjligheter tjejer och unga kvinnor möter genom framställningar i medier. Analysen utgår från frågorna: *Hur framställs tjejer och unga kvinnor i marginaliserade områden i dagspressen? Vilket handlingsutrymme och vilka positioner tillskrivs de i dessa framställningar?*

Tidigare forskning som rör den här studiens huvudfrågor har huvudsakligen handlat antingen om traditionell media/dagspressens framställningar av unga kvinnor i allmänhet eller boende i marginaliserade områden i allmänhet och i mindre utsträckning beaktat intersektionen dem emellan. Det är därmed angeläget att närmare studera hur just unga kvinnor i marginaliserade områden representeras i medier.

Genus och rasifiering i medieframställningar av kvinnor och marginaliserade områden

Forskningen om kvinnors representation i traditionell media/dagspress är relativt omfattande, både i den svenska kontexten och internationellt. Ett tydligt mönster är medias tendens att (re)producera heteronormativa maskulinitets- och femininitetsideal, där maskulinitet exempelvis associeras med beskyddande, styrka, aktörskap, rationalitet och objektivitet, och femininitet med omhändertagande, behov av skydd, subjektivitet, passivitet och känslor (Korkmazer med flera 2020; Boschma och Daalmans 2021). Tjejer och unga kvinnor ges mindre utrymme att beskriva sig själva och sin situation i media än män. De tenderar istället att beskrivas av andra, till exempel av journalisterna själva, skolpersonal eller kuratorer (Jarlbrog 2006). Samtidigt finns det i media också en ambivalens till dessa könade positioner, som innebär att de utmanas på olika sätt (Malmén och Rosengren 2022). Ett återkommande tema i forskningen är de ”nya femininiteter” (Budgeon 2013) som tjejer och unga kvinnor skapar, där aktörskap och valfrihet är centrala aspekter.

Därtill visar forskningen att framställningar i dagspress av marginaliserade områden och de boende där tenderar att bli rasifierade (Molina 1997), till exempel genom att de boende representeras negativt utifrån dikotomier som vinnare–förlorare, god–ond, stark–svag, civiliserad–brutal och hjälten–skurken (Hall 1997; van Dijk 2000; Boréus 2016). Den internationella forskningen om media och rasism har bland annat visat att rasifierade diskurser tenderar att

rikta fokus mot *den hotfulla mannen*, antingen som en kriminell och farlig ung man (Hall med flera 1978; Saeed 2007) eller som en far, som båda framställs som kulturellt främmande, som förtrycker och hämmar sin fru och/eller dotter, som då framställs som förtryckt (Ericsson med flera 2002). Dessa dikotomier bygger på stereotyper, många gånger tillsammans med en annorlundahet där individer och grupper reduceras till klichéer och samtidigt jämförs med en outtalad norm (Hall 1997; Ericsson med flera 2002).

Dessutom reproduceras i medierapportering om kriminalitet och utsatthet, enligt forskningen, ofta en hierarki av ideala offer (Christie 1986; Thorbjørnsrud & och Ustad Figenschou 2016). Utifrån idealiserade föreställningar om offerskap framställs vissa grupper eller personer som mer respektive mindre oskyldiga. I hierarkin återfinns exempelvis barn, gravida kvinnor och tonårsflickor högt upp och skildras som mest oskyldiga, medan tonårspojkar och män återfinns långt ned. I linje med det har forskare visat att kvinnor i högre utsträckning framställs som offer, samt att (unga) män, framför allt utlandsfödda (eller de som antas vara det) med bakgrund från länder utanför väst och boende i marginaliserade områden, framställs som farliga, våldsamma och involverade i organiserad brottslighet (Hall med flera 1978; Ericsson med flera 2002; Saeed 2007; Boréus 2016). Detta kan också anses vara i enlighet med hierarkin över ideala offer (Christie 1986; Thorbjørnsrud och Ustad Figenschou 2016).

Beskrivningen av kvinnor i marginaliserade områden som utsatta, passiva och förtryckta, kan här förstås i relation till en outtalad norm som utgörs av vita, *svenska* kvinnor i mer privilegierade områden, som antas vara fria från utsatthet, passivitet och förtryck (Ericsson med flera 2002; Bredström 2003; Alinia 2020; Muftée och León Rosales 2022). Vidare syns rasifiering och en klassdimension i framställningar av framgång och misslyckande bland tjejer och kvinnor. I en studie av representationer av tjejer och kvinnor i brittisk media, visar Egelton att de som *lyckas*, så kallade *topptjejer*, *kan-göra-tjejer*, *framtidstjejer*, ofta utgörs av vita medel- eller överklasstjejer. Dessa ställs mot de som *misslyckas*, de så kallade *riskflickorna* och *chav-mammas*, som presenteras som icke-vita och arbetarklass eller marginaliserade. Denna spänning kan dessutom uttryckas i rumsliga termer, där topptjejerna positioneras som långt bort, på en annan plats (till exempel i innerstaden) medan riskflickorna positioneras som nära (till exempel i det marginaliserade området) (Egelton 2018). Studier om kvinnor och aggression och våld visar dessutom att rasifierade tjejer och kvinnor kritiseras särskilt hårt för varje avvikelse från traditionella kvinnliga ideal (Chesney-Lind och Eliason 2006; Andersen med flera 2021).

Vi bygger vidare på den tidigare forskningen genom att analysera hur unga kvinnor i tre marginaliserade områden i södra Stockholm representeras i svensk dagspress mellan 1982 och 2022.

I nästa avsnitt presenteras studiens teoretiska utgångspunkter, följt av tillvägagångssätt och metodologiska avvägningar. I metodavsnittet återfinns även en presentation av det empiriska materialet, vilket följs av vår analys. Artikeln avslutas med en diskussion och reflektion kring studiens bidrag.

Teoretiska perspektiv

Analysen och studiens upplägg har sin utgångspunkt i ett intersektionellt perspektiv. Intersektionalitetsbegreppet har sitt ursprung i den amerikanska medborgarrättsrörelsen och bygger på att sociala kategorier som kön, ras och klass är tätt sammankopplade och att upplevelser av diskriminering och förtryck därför kan skilja sig åt beroende på vilka kategoriseringar som formar individens position och identitet (Combahee River Collective 1986; Collins 1990; Crenshaw 1991). Flera forskare har med tiden vidareutvecklat intersektionalitetsbegreppet och lyft fram att känslan av social tillhörighet och gemenskap till stor del har med identitet att göra, men även med narrativ och kontext. Begreppet möjliggör en nyanserad analys av hur olika maktstrukturer och identitetspositioner samskapas (de los Reyes och Mulinari 2005; Prins 2006; Yuval-Davis 2006; Alinia och Berggren 2023).

Intersektionalitetsbegreppet är relevant i en kritisk diskursanalys då diskurser ofta utgår från en kategorisering av människor i intersektionella termer. Exempelvis bygger positionen *ung kvinna från ett marginaliserat område* på en indelning utifrån kategorierna kön, etnicitet, ålder, klass och bostadsområde. Ett intersektionellt perspektiv möjliggör att analysera hur dessa positioner/sociala kategorier knyts samman med varandra i medieframställningarna och vilka föreställningar som då förmedlas.

Framställningen av marginaliserade områden som annorlunda och problematiska riskerar att leda till det Loïc Wacquant (1993) kallar *territoriell stigmatisering*. Wacquant menar att områden och grannskap blir stigmatiserade på grund av förutfattade meningar och föreställningar om dessa platser som problematiska, farliga, förfallna, otrygga och kriminellt belastade. Detta oavsett om föreställningarna stämmer eller inte; antagandet om att så är fallet är tillräckligt för att döma platsen, vilket medför ett stigma (Wacquant 1993; Wacquant med flera 2014). Tillsammans med klassbaserad materiell ojämlikhet leder detta till utanförskap, för de boende i stigmatiserade områden genom att de internaliserar stigmatiseringen och får en svag självkänsla (Wacquant 1993), vilket även kan resultera i känslor av skam och skuld (Wacquant med flera 2014). Utifrån ett intersektionellt perspektiv blir det dock viktigt att uppmärksamma hur

betydelsen av detta stigma kan te sig olika för olika människor beroende på hur föreställningar om plats samspelar med föreställningar om andra kategorier såsom kön, etnicitet, ålder och klass.

Boende i marginaliserade områden intar och tillskrivs specifika positioner i nyhetsrapporteringen, vilka kan förstås med hjälp av begreppet *subjektspositioner* (Foucault 1993; Fairclough 1995). Subjektspositioner upprätthålls via språkanvändningen och handlar om hur individer intar eller blir tilldelade vissa positioner i en diskurs (Fairclough 1995). Dessa positioner, i sin tur, tillskrivs ett mer eller mindre omfattande handlingsutrymme i olika konkreta sammanhang. Vi använder begreppet subjektsposition för att konkretisera det intersektionella perspektivet och analysera vilka specifika positioner tjejer och unga kvinnor i marginaliserade områden tillskrivs samt vilket handlingsutrymme som ges dessa positioner. Eftersom handlingsutrymme bland annat kan uttryckas i form av ansvar har vi också använt begreppet *ansvarstillskrivning* i analysen. Ansvarstillskrivning som sociologiskt begrepp syftar på en process där kontroll över vissa frågor förskjuts från staten till enskilda individer, som i högre grad än tidigare tillskrivs ett ansvar för att förebygga och hantera samhällsproblem i sin närhet, till exempel brottslighet, hälsorisker och otrygghet i arbetslivet (Garland 1996; Rose 2000). En process där individer får eller tillskrivs ett individuellt ansvar för något som annars inte ansetts som något att ansvara för överhuvudtaget, alternativt något som hade ansetts som ett strukturellt problem.

Metod

Metoder hämtade från kritisk diskursanalys (KDA) (Fairclough 1995) har använts för att undersöka hur tjejer och unga kvinnor i marginaliserade områden skildras i dagspressen. KDA är en variant av diskursanalys som utgår från att diskurser bidrar till att skapa sociala representationer, men att de också formas av icke-diskursiva förhållanden, exempelvis socio-materiella förutsättningar som ekonomi, geografi och arkitektur (jämför Fairclough 1995). Perspektivet passar därför väl ihop med de processer som beskrivs ligga bakom territoriell stigmatisering (Wacquant med flera 2014).

Vi har valt att framför allt analysera hur språkanvändningen i nyhetsrapporteringen bidrar till att skapa subjektspositioner som tillskrivs unga kvinnor som bor i marginaliserade områden (Fairclough 1995). I en diskurs uttrycks och (re) produceras social identitet till exempel genom social kategorisering, där individer sorteras utifrån sociala kategorier som etnicitet, kultur, religion, ålder eller kön/genus. Sociala kategorier ges mening i konkreta diskurser (Boréus 2015) och för att studera hur det sker använder vi begreppet subjektspositioner även som ett analytiskt verktyg på textnivå (jämför Fairclough 1995).

Material, kodning och analys

Texterna som denna studie bygger på har samlats in som en del av forskningsprojektet "En stad för alla" (finansierat av Vetenskapsrådet, 2018-02173). Denna studie avgränsas till medieframställningar av Östberga, Flemingsberg och orter i Norra Botkyrka – Alby, Fittja, Hallunda och Norsborg.

Det empiriska materialet består av artiklar och notiser från lokaltidningar, främst *Södra Sidan* och *Mitt i* men också från exempelvis *Borås Tidning* och *Helsingborgs Dagblad*, samt från rikstäckande tryckta källor, som exempelvis *Aftonbladet*, *TT Nyhetsbyrån* och *Svenska Dagbladet*. Artiklarna har sökts fram via *Mediearkivet Retriever* och begränsats till endast tryckt press samt att sökorden skall finnas i ingress och/eller rubrik, eftersom det är där det som betraktas som den viktigaste informationen i artikeln oftast placeras (van Dijk 2009). Sökningen växte fram successivt under arbetets gång och den slutgiltiga sökstrategin bestämdes baserat på samlade erfarenheter från olika sökningar, för att optimera antal och specificitet i sökträffar. Den slutliga sökstrategin blev: intros: (ortsnamn AND (tjej* OR kvinn* OR syster OR systrar OR flick*)).

Baserat på hur begreppet *ung* används över en stor åldersspridning har vi valt att studera texter om tjejer och unga kvinnor från högstadiålder, det vill säga 13 år, och upp till 30 år. För att underlätta framställningen kommer vi dock fortsättningsvis att referera till tjejerna och de unga kvinnorna enbart som *unga kvinnor*. Texter har inkluderats i analysen om åldersspannet är inom ramen för studien, utifrån att ålder explicit anges eller att det genom läsning går att avgöra.

Totalt 900 texter, där något av de specifika områdena och *ung kvinna* nämns i ingress eller rubrik, samlades in och kodades i fem kategorier: unga kvinnor, kvinnor yngre än 13 år, kvinnor äldre än 30 år, obestämd ålder samt en övrig kategori med de texter som handlade om något annat, till exempel ungdomar generellt. Av de 900 texterna tillhör 474 kategorin unga kvinnor, varav 344 notiser (text med färre än 400 ord) och 130 artiklar (text med 400 ord eller mer). För att få ett brett material och kunna se eventuella skillnader och likheter över tid, utfördes en totalsökning, det vill säga att empirin sträcker sig från första publicerade text (10 mars 1982) till sista sökdatum (9 april 2022). *Mediearkivet Retriever* har dock fyllts på med digitaliserade texter i efterhand, vilket innebär att vissa källor inte fanns indexerade under hela den studerade tidsperioden.

Då vårt material till viss del begränsas av sökordens utformning, är artikeln inte avsedd att ge en heltäckande bild av medieframställningar om tjejer och unga kvinnor i marginaliserade områden. Under de 40 år som empirin spänner över har journalistiken förändrats. I empirin syns det genom att materialet från lokaltidningarna i de valda områdena står för exempelvis texter om olika lokala initiativ eller forum skapade av eller riktade mot unga kvinnor.

Medan de rikstäckande tidningarna eller lokaltidningarna på orter utanför de valda områdena i stort sett uteslutande handlar om våld eller brottslighet. Vidare ser vi språkliga förändringar under perioden i specifika ordval för hur något presenteras eller en person tilltalas. Dock återkommer centrala teman och fokus i huvudsak oförändrade. Sökningar som varken varit könade eller ortspecifika har också genomförts i detta arbete och de teman samt subjekspositioner, som presenterats här har varit framträdande även då. Vi menar därför att studiens resultat pekar på viktiga tendenser i hur dagspressen skildrar tjejer och unga kvinnor i marginaliserade områden över tid.

I analysen sorterades initialt texterna utifrån det innehåll och de nyckelord som förekommer i framställningarna. Texterna kodades i tre kategorier: *unga kvinnor, våld och brott* (innefattar även olyckor), *unga kvinnor och aktiviteter* (till exempel på ungdomsgård eller idrott) och en kategori *övrigt*.

Vidare identifierades tre olika texttyper bland de 474 texter som handlar om unga kvinnor: 1) Majoriteten av texter refererar *till* unga kvinnor, men handlar inte *om* dem. Dessa texter är i huvudsak korta beskrivningar av händelser, framför allt brottsrelaterade. 2) Texter som uppmärksammar unga kvinnor, men som inte heller egentligen handlar om dem, utan istället konstaterar att det finns *behov*, en *avsaknad av* eller att det *nu finns*, exempelvis idrottsaktiviteter eller andra forum för unga kvinnor. 3) Texter som *handlar om* unga kvinnor. Dessa kan både vara intervjuer med unga kvinnor och handla om aktiviteter för unga kvinnor, med det gemensamma att de fokuserar på deras upplevelser och tankar.

Ett viktigt resultat som behöver belysas är det faktum att det finns betydligt färre texter om unga kvinnor än om unga män i marginaliserade områden. De texter som handlar om området eller om unga generellt, handlar även mer eller mindre explicit oftast om unga män. Detta blev tydligt under testsökningarna då vi sökte generellt efter texter om unga i områdena, men även vid den slutgiltiga sökningen. Detta kunde bero på att mycket av medias framställningar om marginaliserade områden handlar om våld och kriminalitet som främst associeras med unga män (Backvall 2019), och att ungdomskultur ofta blir synonymt med unga män, exempelvis i framställningar av hip-hop kultur som förknippas med unga män och kriminella gäng (Sernhede med flera 2019).

I de tre olika texttyperna som beskrivits ovan, återkom två teman: *trygghet* och *ta plats*. Dessa teman ramas in i form av *problem*, som kan förstås i termer av att unga kvinnor är otrygga och inte tar plats, vilket indirekt kräver *lösningar*. Detta är starkt knutet till olika aspekter av *ansvar*. Vem ansvarar för att tjejer är otrygga/inte tar plats och för att de ska bli trygga/ta plats?

Utifrån en genomgång av hur/när unga kvinnor själva uttalade sig i texterna (exempelvis i intervjuer), vilka ord artiklarna använde för att hänvisa till unga

kvinnor, samt vilka egenskaper som tillskrevs dem, utlästes hur ansvar indirekt framställdes i texterna. Utifrån detta framkom två skilda subjektspositioner för unga kvinnor som kan kopplas till trygghet och att ta plats – *offer* respektive *möjliggörare* (se figur 1).

Figur 1. En överblick över de teman och subjektspositioner som framkommit i analysen.

Resultat

En djupare analys av temana *trygghet* och *ta plats* samt subjektspositionerna *offer* och *möjliggörare* presenteras nedan.

Trygghet

Många texter om våld och brottslighet i empirin handlar, mer eller mindre explicit, även om trygghet. Ofta handlar det om hur en specifik händelse gör att unga kvinnor inte kan känna sig trygga i området, eller hur en kombination av händelser står som hinder för detsamma. I texterna är det vanligt att bostadsområdet, och mer specifikt männen i området, står för otryggheten och de unga kvinnorna ses som *i behov av skydd/hjälp*. Det ligger i linje med forskning som visar att det finns en stark diskurs om att få kvinnor att känna sig trygga, och då särskilt kvinnor i marginaliserade områden (Listerborn 2016).

Intressant här är dock att unga män inte bara skrivs fram som ansvariga för problemet, det vill säga unga kvinnors otrygghet, utan också ibland för dess lösning. Citatet nedan exemplifierar detta, då några unga män tagit initiativ till att följa unga kvinnor hem om kvällarna:

–Vi brukar gå ut i gäng, så det är ingen fara, berättar två tjejer som är på väg in till stan. Men om man åker hem själv behöver man inte längre sitta på tunnelbanan och oroa sig för att gå hem ensam i mörkret. –Jag och mina kompisar har bett dom flera gånger. [...] Det är jättebra. Man vet att dom finns här. Och jag känner alla, så det är lätt att fråga. (Eriksson 2000).

Texten beskriver unga män som lojala och förtroendeingivande, men förändrar inte porträtteringen av de unga kvinnorna. De beskrivs fortfarande som otrygga och i behov av hjälp. Detta trots att de själva försökt lösa sin trygghetsupplevelse genom att ta sällskap av varandra. Trygghet handlar inte enbart om unga

kvinnors egen upplevelse utan även om vad andra upplever är tryggt för unga kvinnor, exempelvis föräldrars känslor eller uppfattning om trygghet: ”De flesta föräldrar känner sig mer bekväma att släppa iväg sina tjejer till en tjejgrupp, säger en ungdomsledare på en ungdomsgård i Alby” (Söderström 2012). Citatet är ett exempel på en text som handlar om trygghet i relation till både tjejgrupper och familjen. I denna text är det även implicit killarna eller de unga männen som utgör hotet. Dessa exempel kan således även ses som (re)producering av heteronormativa maskulinitets- och femininitetsideal, som beskyddaren kontra den skyddsbehövande (Korkmazer med flera 2020), eller som ett exempel på en rasifierad diskurs som tenderar att framställa män i marginaliserade områden som hotfulla och kvinnor som passiva/mindre fria och jämställda än så kallade *svenska* unga kvinnor (Ericsson med flera 2002; Bredström 2003; Alinia 2020; Muftee och León Rosales 2022). Ansvaret för otryggheten liksom för att skapa trygghet placeras således ofta hos *andra* snarare än hos de unga kvinnorna själva.

Citatet nedan handlar om att skapa trygghet för unga kvinnor genom att ta deras tankar i beaktande i utformandet av ett torg:

Det är killarnas aktiviteter som premieras, medan tjejernas häng har man inte ens bemödat sig att ta reda på vad det handlar om. Men det behövs plats för häng och platser där morfar kan spela schack och lillebror kan klättra runt. Det är det som tjejerna känner gör dem trygga. (Halldén och Britos 2019)

I citatet påtalas något som även tidigare forskning visat, nämligen att de riktade projekten och initiativen ofta fokuserar på de unga männen i marginaliserade områden och att de unga kvinnornas behov, åsikter och tankar saknas i processen (Listerborn 2016; Anneroth med flera 2024), men som nu finns en ambition att ändra på. Att de unga kvinnorna bjuds in till samhällsplaneringsinriktade projekt återkommer i flera texter under de senare åren.

Offerskap

När ansvaret för det som beskrivs som problemen och även för lösningarna läggs utanför de unga kvinnorna, det vill säga när de skildras som offer, innebär det att andra måste skydda dem. Unga kvinnor framställs som offer på flera sätt. Dels beskrivs de, föga förvånande, som brottsoffer, exempelvis genom *TT Nyhetsbyråns* rapporter, som i vissa fall återrapporterats av andra tidningar, så som *Svenska Dagbladet* och *Borås tidning*. Dels som offer för otryggheten i bostadsområdet, där deras situation allt som oftast ställs mot de unga männens. Behovet av att skydda de unga kvinnorna är därtill starkt kopplat till ålder. Ett exempel på hur ålder och adjektiv används för att förstärka *grad av offerskap*

är en text från *Aftonbladet* 11 mars 2012, som beskriver hur två unga flickor befrias från att ha hållits fångna som sexslavar i en lägenhet (Tagesson 2012). De unga kvinnorna beskrivs som *unga flickor*, trots att det visar sig senare att de är 16 och 17, medan de unga männen beskrivs som *män*. Även om männen är myndiga och därmed kan anses vara vuxna, signalerar terminologin något mer än kronologisk ålder, vilket även följer forskning om att unga kvinnor ses som oskyldiga och skyddsvärda (Christie 1986; Thorbjørnsrud och Ustad Figenschou 2016).

Unga kvinnor skrivs sällan in som en aktiv del av problematiken i området, utan främst som en grupp som drabbas av den. Exemplet nedan tillhör ett av undantagen där de framställs som aktiv del av våldet, här både som utövare och utsatta:

De två unga flickorna, 14 och 18 år, rånades och misshandlades av ett tjejgäng i Flemingsberg. Tjejerna ville ha den ena flickans jacka. När hon vägrade blev hon och kompisen nedsparkade och slagna. Det var i oktober som de båda flickorna hade varit i Huddinge och träffat en kompis. De skulle ta bussen till Skärholmen, där en av flickorna bor, men tog fel buss och steg av i Flemingsberg för att byta. Där träffade de på två 15-åriga tjejer som de inte hade sett tidigare. (Fagerström 2009)

Även detta citat visar hur begreppen *flicka/flickor* kontra *tjej/tjejer* kontra *kvinnal/kvinnor* används relationellt för att signalera utsatthet och offerskap, det vill säga inte nödvändigtvis för att beskriva kronologisk ålder (Christie 1986). En av de två "unga flickorna" är myndig medan de två förövarna – "tjejerna" – är 15 år. Det kan även ses som ett uttryck för skillnader i social kategorisering av de två kompisparen, där kategorin tjej knyts till aggression och framställs som avvikande från normen (Chesney-Lind och Eliason 2006; Andersen med flera 2021). Positionen som offer kontra utförare skulle också kunna ses som en yttring av distinktionen mellan *topptjejer* – *riskflickor* relaterat till geografiska markörer (Eagelton, 2018), i detta exempel används således *tjejer* för att signalera aktörskap, som våldsutövare, medan *flickor* används för att signalera offerskap.

Behovet av att skydda de unga kvinnorna är därtill starkt kopplat till att de är unga kvinnor i just marginaliserade områden, som i texten "Våra barnbarn kommer att vara friare än oss" i *Södra Sidan*, från 5 mars 2016. Texten inleds med raden "Pojkar uppfostras att vara friare än flickor, som måste skyddas" (Sjögren 2016). Citatet illustrerar ett sätt att skriva om familjer i dessa områden som mindre jämställda i sin uppfostran än övriga samhället, som att dessa unga kvinnor behöver skyddas och därför hämmas mer än unga män och andra

unga kvinnor, implicit *svenska* unga kvinnor. Detta kan ses som uttryck för en norm som också tidigare forskning påtalat ofta förekommer i sammanhang av *vi* och *dem* och termer av *svensk/osvensk* och känslan av att passa in i samhället (Ericsson med flera 2002; Backvall 2019; Tahvilzadeh 2021). Detta kan förstås som en del av en territoriell stigmatiseringsprocess där även de unga kvinnornas *annorlundaskap* betonas (Wacquant 1993; Wacquant med flera 2014). Det är dock viktigt att notera att de unga kvinnorna inte bara framställs som annorlunda mot ungdomar i samhället i stort utan också, genom sitt kön, mot andra ungdomar (läs unga män) i området.

Ta plats

Ett antal texter antar perspektivet att det saknats något för de unga kvinnorna och att det nu har tagits initiativ till en aktivitet eller ett forum av olika slag, för dem att ta plats i området. Att det exempelvis finns en stark betoning på idrottsaktiviteter och på att fler unga kvinnor ska delta går i linje med tidigare forskning som visat att det är svårt att få unga kvinnor att delta i aktiviteter eller komma till ungdomsgården (Sernhede med flera 2019). Även när det gäller temat ta plats ställs de unga kvinnorna mot de unga männen, där de unga kvinnorna som grupp står tillbaka och inte får eller kan ta lika mycket plats som unga män:

–Killarna har tagit över alla fritidsgårdarna. De är ju egentligen för alla men det är bara killar som kommer. Tjejer tror att de inte är välkomna, säger hon. [...] Tjejforum är plattformen som ska ge redskapen. - Det handlar om att göra unga kvinnor medvetna om vilka rättigheter man har. Om samhällsstrukturer som gör att man kanske känner sig marginaliserad och utesluten som kvinna i vissa rum. När jag var ung vågade jag inte prata inför folk. Jag tog inte för mig. För mig har Tjejforum betytt jättemycket. (Westerlund 2016)

En intressant skillnad mot texterna om unga kvinnors trygghet är att ansvaret för problemen med att de unga kvinnorna inte tar plats tenderar att placeras hos *dem själva*. Detsamma gäller lösningarna. Rent språkligt finner vi detta förhållande redan i uttryck som *ta plats/ta för sig*. Vi kan läsa genom exemplet ovan att de unga kvinnorna inte känner sig inbjudna i vissa rum och inte heller känner till samhällsstrukturer och sina rättigheter. Att de inte tar plats tycks handla om att de är just unga kvinnor i marginaliserade områden – alltså om deras antagna klass och kulturella bakgrund. Återigen betonas således de unga kvinnornas *annorlundaskap* gentemot, implicit, svenska unga kvinnor, vilket följer forskningen om rasifieringen av personer i marginaliserade områden i media (Molina 1997).

Följande citat är även det illustrativt i relation till hur unga kvinnor från marginaliserade områden själva görs ansvariga för att ta plats. Här genom ett exempel på en ung kvinna från ett marginaliserat område som *lyckats*:

Men hon möter fortfarande många män i finansvärlden som inte förstått att Börshajen är en 23-årig tjej från Fittja. [...] 16 år gammal googlade hon 'Hur blir man rik'. Det ledde sedan till att hon köpte sina första aktier. [...] Efter några månader gick hon ut med namn och bild. Ändå är det många som inte vill förstå att Börshajen är en tjej. (Björklund 2017).

Som exemplet visar kan det ofta finnas en antydning till ett *trots allt* i texter om unga kvinnor som beskrivs som förebilder och någon som lyckats – hon tog sig in på aktiemarknaden trots att hon är ung, kvinna och från ett marginaliserat område, en form av *framgångssaga* (Eagelton 2018). Att handla med aktier kan tolkas som att vara aktiv i sitt liv och något som är typiskt manligt kodat (Malmén och Rosengren 2022). Här konstrueras hon även som en *topptjej* (Eagelton 2018) från ett marginaliserat område, där att handla med aktier också kan knytas till klass, vilket utmanar de negativa skildringarna om och från området annars.

Möjliggörare

Gällande temat ta plats tenderar således ansvaret för de så kallade problemen såväl som lösningarna att läggas på de unga kvinnorna själva. Problemen beskrivs alltså i termer av att inte kunna ta plats, och lösningarna faller ofta på de unga kvinnorna själva. I kontrast till beskrivningarna av unga kvinnor som offer och i behov av skydd, framställs de i relation till temat ta plats också som engagerade, drivna, starka individer som skapar möjligheter att ta plats för sig själva, men kanske framför allt för *andra* unga kvinnor. Det kunde vi se i tidigare exempel angående initiativet till ett tjejforum på en fritidsgård, där ett fokus låg på hur unga kvinnor kan skapa möjligheter för andra unga kvinnor att ta plats. Därtill betonades att de unga kvinnorna behöver bli mer medvetna. Det vill säga att lösningarna för unga kvinnor att ta plats ofta ligger hos dem själva, att skapa platser för sig att ta plats på eller att skapa dessa platser för andra unga kvinnor i området. Ytterligare ett exempel är följande text:

–Vissa tjejer skäms när de är här. Nu kan de ta för sig. [...] -Tjejerna hamnar mycket i skymundan eller vågar inte ens komma till fritidsgården eftersom det bara är grabbar här annars. Vi vill skapa en safezone och bygga upp deras självförtroende. (Lindstedt 2018)

De unga kvinnorna framställs dessutom som en grupp som stöttar och hjälper varandra. Uttryck som *systerskap*, *självförtroende*, *inspiration* eller att det behövs *förebilder* för unga kvinnor återkommer ofta i det empiriska materialet, även ord som *kriga* förekommer i många texter:

Som yngre saknade hon både utbud av dans, men även ekonomi för att kunna gå på danskurser i stan. [...] - När jag blev äldre fick jag jobba ihop pengarna för att fortsätta utvecklas som dansare, säger hon. Men man ska inte behöva kriga så där för att få dansa. Därför vill jag ge tjejer, framför allt från den norra delen av Botkyrka här på röda linjen, den möjligheten som många i min generation aldrig fick, säger hon. (Palma 2015)

Citatet ovan är ytterligare exempel på en typ av framgångssaga, om en ung kvinna som *lyckas* göra det hon älskar och sprida det till andra unga kvinnor i området. Ofta framkommer även ett mer eller mindre implicit klassperspektiv – att inte ha de ekonomiska förutsättningarna eller att hindras av det geografiska avståndet; ibland uttrycks det som ett mer känslomässigt avstånd i att inte passa in eller inte uppleva sig inbjuden.

Avsaknaden och behovet av förebilder är även återkommande. De unga kvinnorna själva framställs som förebilder för andra och det görs därmed en form av *ansvarstillskrivning*:

De arbetar för att stärka och inspirera unga kvinnor att utöva friluftsliv och utmana normer. -Vi saknade kvinnliga förebilder. Det finns en väldig machokultur inom sporten. Därför ville vi skapa en plattform där vi kunde känna oss fria. I helgen började de säsongen med en resa till Kungsberget, där de pratade om systerskapets betydelse. En tjej berättade om en gång då hon tvekat inför ett hopp i backen, när en kille bakom i kön sa 'äh nej, nu stannar tjejerna upp'. [...] -Hade jag varit ensam hade jag åkt därifrån och inte vågat hoppa, men nu var vi alla där och då vågade jag ta plats i parken och hoppade faktiskt. (Wänelöf 2017)

Citatet ovan illustrerar dessutom hur "systerskapet" gör att de "vågar ta plats". Det är också ett exempel på hur relationen till läsare/publik kommer in i medieframställningen, något Fairclough (1995) skulle kategorisera som *diskursiv praktik*, det vill säga att journalisten/texten också blir en part i att försöka skapa förebilder för andra unga kvinnor som kanske läser reportaget. Det kan tolkas som att framställningarna förstärker hur unga kvinnor går från att möjliggöra till att också förväntas ta ansvar för dessa möjligheter.

Det finns även texter med en ton av att unga kvinnor framställs som ansvariga för att skapa möjligheter för sina mammor att ta plats. "[...] Ni som är unga och kommit in i samhället, dra ut era mammor. Mycket ligger på er" (Hertz 2015). Dessa beskrivningar görs på ett sätt som skulle kunna avvika från medieskildringar av andra ungdomar och unga kvinnor i andra områden, i och med att de unga kvinnorna görs ansvariga för familjemedlemmars integration i samhället, något som även påtalats i forskning (Tahvilzadeh 2021).

Diskussion

Syftet med den här artikeln har varit att studera nyhetsmedias porträttering av unga kvinnor i tre marginaliserade områden i södra Stockholm. Ett första viktigt resultat är att det publiceras betydligt färre texter om unga kvinnor i dessa områden i jämförelse med texter om unga män eller om området i sig. Ett andra viktigt resultat är att det i de nyhetstexter som ändå handlar om unga kvinnor också finns kvalitativa skillnader mellan olika texttyper i hur de unga kvinnorna framställs. Skillnaderna hänger också ihop med de två temana *trygghet* och *ta plats*, som återkommer i nyhetsrapporteringen under hela den 40-årsperiod som studerats.

Temat trygghet knyter an till att en stor andel av nyhetstexterna handlar om våld och kriminalitet, vilket ligger i linje med tidigare studier om mediebilden av marginaliserade områden (Ericsson med flera 2002; Boréus 2016; Backvall 2019) samt med den internationella forskningen om media och rasism (Hall med flera 1978; van Dijk 2000; Saeed 2007). Forskning har även visat att unga som bor i marginaliserade områden själva menar att det är viktigt att ta plats, till exempel genom fritidsaktiviteter (Dahlstedt och Frempong 2018). Vi kan därtill se att materialet i stort följer tendenser som tidigare forskning påvisat, framför allt i det att nyhetsrapporteringen reproducerar könade och heteronormativa ideal gentemot både unga kvinnor och män, som till stor del kommer till uttryck i könade dikotomier kring begreppet skydd (Christie 1986; Thorbjørnsrud och Ustad Figenschou 2016). Huvudsakligen görs det genom att framställa unga kvinnor som i behov av skydd och unga män som beskyddare (Korkmazer med flera 2020; Boschma och Daalmans 2021). Fokuset på unga kvinnors trygghet kan relateras till forskning som visar att det i samhället finns ett starkt intresse för kvinnors utsatthet (Listerborn 2016). Men det finns också texter som kan tolkas som att dessa könade positioner utmanas, där de unga kvinnorna tillskrivs typiskt manliga attribut, som i sin tur kan ha positiva (till exempel framgångssagan om "Börshajen," se Björklund 2017) eller negativa konnotationer (till exempel tjejer som våldsutövare, se Fagerström 2009) (jämför Malmén och Rosengren 2022).

I positionen som offer eller möjliggörare tenderar de unga kvinnorna även att göras annorlunda, både explicit mot de unga männen i bostadsområdena, och mer implicit mot unga kvinnor utanför områdena. Det kommer exempelvis till uttryck i att de unga kvinnorna till skillnad från de unga männen i områdena är i behov av skydd, och att de unga kvinnorna i områdena till skillnad från unga kvinnor utanför områdena saknar en medvetenhet om förtryckande sociala strukturer och sina rättigheter (jämför Tahvilzadeh 2021). Detta kan ses som paradoxalt, då unga män egentligen kan ses som i minst lika stort behov av skydd, exempelvis på grund av att de ofta är offer för gängrelaterat våld och dödsskjutningar (Brottsförebyggande rådet 2021). Att de unga kvinnorna anses vara i behov av skydd ligger i linje med vad forskningen om ideala offer (Christie 1986; Thorbjørnsrud och Ustad Figenschou 2016) samt om unga kvinnor (Listerborn 2016) visar.

I empirin skymtas dessutom en viss variation över tid, där det under den senare delen av 40-årsperioden finns ett större fokus på de unga kvinnornas egna röster och berättelser. Detta kan bero på en mängd olika faktorer, exempelvis lokaltidningarnas framväxt (Facht och Ohlsson 2021), ett ökat medialt fokus på jämställdhet eller de senaste årens ökning av dödligt våld och gängrelaterad brottslighet bland unga män. Dessa förändringar i medierapporteringen över tid kan tänkas leda till större intresse för unga kvinnor (Chesney-Lind och Eliason 2006; Andersen med flera 2021).

Det aktörskap eller handlingsutrymme som unga kvinnor tillskrivs formas av de subjekspositioner de placeras i. Inom ramen för temat trygghet positioneras unga kvinnor som offer och ansvaret för tryggheten placeras utanför dem. De unga kvinnorna skildras som att de är *fast* i strukturer där någon annan är ansvarig för både problemen och lösningarna (jämför Backvall 2019). De tillskrivs därmed inget eller väldigt litet handlingsutrymme. Inom temat ta plats görs de unga kvinnorna däremot till ansvarsbärare för sin möjlighet att ta plats, alternativt ge plats åt andra unga kvinnor, och positioneras som möjliggörare. De tillskrivs ett större handlingsutrymme än i positionen som offer, men detta utrymme sträcker sig också utanför dem själva. Det vill säga att de visserligen får större handlingsutrymme/frihet, men det går samtidigt att hävda att detta vidgade handlingsutrymme också delvis *krymper* genom att ansvaret för andra *växer* eller *utökas*. Liksom tidigare forskning visar att ungdomar i marginaliserade områden inte känner igen sig i bilden av området (Dahlstedt och Frempong 2018), så kan en fråga sig om de unga kvinnorna känner igen sig i de snäva positioner som offer eller möjliggörare som tillskrivs dem i framställningarna.

I ljuset av att media förhåller sig till dikotomier och det häpnadsväckande (Hall 1997; van Dijk 2000; Boréus 2016) skulle en tolkning kunna vara att

framgångssagorna som lyfts fram i analysen är ett resultat av den negativa nyhetsrapporteringen om våld och brottslighet i områdena, samt handlar om att ge unga kvinnor en röst. Vi tolkar det även som att det är ett sätt att visa unga kvinnors valmöjligheter och frihet (Budgeon 2013). Vi argumenterar för att det kan ses som ett sätt att minska eller motverka territoriellt stigma (Wacquant med flera 2014). Å andra sidan kan det *trots allt* som implicit kan läsas in i denna typ av texter ha närmast motsatt effekt, att det förstärker stigmatiseringen av områdena och de unga kvinnorna som bor där – framgångssagorna blir till undantagen som bekräftar regeln. Ett antaget annorlundaskap lyser återigen igenom i narrativet om den unga kvinnan från ett marginaliserat område som trots allt *lyckas* ta sig in på aktiemarknaden och på så vis bli en *topptjej*. Även de texter som visar unga kvinnor som våldsutövare kan tolkas som en (re)producering av detta annorlundaskap men som handlar om de som *misslyckas*, de så kallade *riskflickorna* (Eagleton 2018).

Dikotomin mellan offer och möjliggörare ser vi som ett viktigt fynd vad gäller medieframställningen av unga kvinnor i marginaliserade områden. Genom vår analys med ett intersektionellt perspektiv i kombination med teorier om territoriellt stigma, menar vi att unga kvinnor i dessa områden framställs i termer som skulle kunna ses som könade och rasifierade förlängningar av begreppet territoriellt stigma, nämligen *territoriellt offerskap* och *territoriell ansvarstillskrivning*.

Genom ett starkt fokus på våld och kriminalitet skildras unga kvinnor främst som offer för brott. Även uppmärksamheten kring unga kvinnors trygghet i områdena bidrar till att positionera de unga kvinnorna som offer. Detta skulle kunna tolkas som en form av *territoriellt offerskapande*. Vi menar att territoriellt offerskapande handlar om det offerskap som tillskrivs unga kvinnor och som är knutet till plats: bostadsområdet symboliserar offerskap för unga kvinnor men gärningsmannaskap, kriminalitet, hot och våld för unga män. Även när de unga kvinnorna intar en aktiv hållning i relation till sin trygghet, så tenderar denna position att överskuggas av det stora intresset för offerskap.

I positionen som möjliggörare skrivs de unga kvinnorna å andra sidan, paradoxalt nog, in i de omhändertagande traditionella könsroller som de antas ha, som exempelvis att skapa forum för *andra* unga kvinnor, men också att ansvara för sina föräldrars integration i samhället. Dessa ansvar för lösningar förstärks i medias framställningar. Framställningarna görs på ett sätt som skulle kunna avvika från framställningar av andra ungdomar och unga kvinnor i andra områden, vilket kan tolkas som en form av *territoriell ansvarstillskrivning*. Territoriell ansvarstillskrivning menar vi handlar om det ansvar som tillskrivs unga kvinnor just på grund av att de är unga kvinnor i dessa områden – de framställs som annorlunda – och därför inte *tar* plats och måste *lära sig* att ta

plats. Vi argumenterar således för att territoriell ansvarstillskrivning och territoriellt offerskapande skulle kunna tolkas som könade och rasifierade varianter av territoriell stigmatisering.

Sammanfattning

Sammanfattningsvis kan vi konstatera att framställandet av tjejer och unga kvinnor i marginaliserade områden ofta innehåller onyanserade skildringar, där de positioneras som antingen offer eller möjliggörare. Å ena sidan som *ideala offer* (Christie 1986; Thorbjørnsrud och Ustad Figenschou 2016), som är maktlösa och saknar agentskap (Tahvilzadeh 2021) – det vill säga territoriellt offerskapande. Å andra sidan som ansvariga – drivna, starka, engagerade aktörer med egen handlingskraft och kapabla att ta ansvar för andra – det vill säga territoriell ansvarstillskrivning.

Det kan därmed hävdas att det territoriella stigma som ofta följer med framställningarna av området får en annan betydelse när det kommer till unga kvinnor boende i områdena, vilket vi menar kan specificeras i termer av territoriellt offerskapande och territoriell ansvarstillskrivning. Medias framställningar skapar specifika positioner och förväntningar att förhålla sig till för de unga kvinnorna. Hur unga kvinnor i dessa områden faktiskt upplever dessa roller och sitt handlingsutrymme inom och mellan rollerna återstår dock att undersökas i framtida studier.

Tack

Vi tackar Vetenskapsrådet för forskningsstöd (diarienummer: 2018-02173). Ett särskilt tack även till Sara Ferlander för allt engagemang, uppmuntran och kommentarer. Stort tack till Lena Sohl för stöd i det initiala arbetet med att ta fram det empiriska materialet. Vi vill också tacka Sofia Hellqvist för genomläsning och kommentarer.

Referenser

- Alinia, Minoo (2020) White Ignorance, Race, and Feminist Politics in Sweden. *Ethnic and racial studies* 43(16): 249-267. <https://doi.org/10.1080/01419870.2020.1775861>
- Alinia, Minoo och Berggren, Kalle (2023) *BeGreppbart-Intersektionalitet*. Stockholm: Liber.
- Andersson, Henrik, Blind, Ina, Brunåker, Fabian, Dahlberg, Matz, Fredriksson, Greta, Granath, Jakob och Liang, Che-Yuan (2023) *What's in a Label? On Neighbourhood Labelling, Stigma and Housing Prices*. SocArXiv [Preprint] <https://doi.org/10.31235/osf.io/xu759>
- Andersen, Tia Stevens, Silcox, Jennifer och Isom Scott, Deena A. (2021) Constructing "Bad Girls": Representations of Violent Girls in the Canadian and U.S. News Media. *Deviant Behavior* 42(3): 353-365. DOI: 10.1080/01639625.2019.1676105.
- Anneroth, Emelie, Ferlander, Sara och Jukkala, Tanya (2024) Public Spaces are Failing Girls and Women How Feminist Planning can Learn from Social Innovation. *The Journal of Public Space* (Vol. 9:1, 109-114). <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:mdh:diva-68770> <http://dx.doi.org/10.32891/jps.v9i1.1813>
- Backvall, Karin (2019) *Constructing the Suburb: Swedish Discourses of Spatial Stigmatisation*. Avhandling. Uppsala: Samhällsvetenskapliga fakulteten, institutionen för kulturgeografi, Uppsala universitet.
- Bednarek, Monika och Caple, Helen (2014) Why do News Values Matter? Towards a New Methodological Framework for Analysing News Discourse in Critical Discourse Analysis and Beyond. *Discourse & Society*. 25(2), 135-158.
- Björklund, Anders (2017) Från mobbad - till börshaj. *Mitt i Botkyrka* 18 april 2017.
- Boréus, Kristina (2015) Diskursanalys. I Ahrne, Göran och Svensson, Peter (red), *Handbok i kvalitativa metoder*. Stockholm: Liber.
- Boréus, Kristina (2016) Husbyhändelserna i nyheter och politisk debatt. I Hörnqvist, Magnus och de los Reyes, Paulina (red), *Bortom kravallerna: Konflikt, tillhörighet och representation i Husby*. Stockholm: förlag.
- Boschma, Marieke, och Daalmans, Serena (2021) What a Girl Wants, What a Girl Needs: Analyzing Postfeminist Themes in Girls' Magazines. *Media and Communication*. 9(2), 27-38.
- Bredström, Anna (2003) Gendered Racism and the Production of Cultural Difference: Media Representations and Identity Work Among "Immigrant Youth" in Contemporary Sweden. *NORA: Nordic journal of women's studies*. 11(2), 78-88. <https://doi.org/10.1080/08038740310002932>
- Brottsförebyggande rådet (2021) *Dödligt skjutvapenvåld i Sverige och andra europeiska länder*. Rapport 2021:8. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Bråmås, Åsa (2006) 'White flight'? The Production and Reproduction of Immigrant Concentration Areas in Swedish Cities, 1990-2000. *Urban studies*. 43(7), 1127-1146.
- Budgeon, Shelley (2013) "The Contradictions of Successful Femininity: Third-Wave Feminism, Postfeminism and 'New' Femininities." I Gill, Rosalind och Scharff, Christina (red) *New Femininities: Postfeminism, Neoliberalism, and Subjectivity*. New York: Palgrave MacMillan.
- Chesney-Lind, Meda, och Eliason, Michele (2006) From Invisible to Incurable: The Demonization of Marginalized Women and Girls. *Crime, Media, Culture*. 2(1), 29-47. <https://doi.org/10.1177/1741659006061709>
- Christie, Nils (1986) The Ideal Victim. I Fattah, Ezzat A. (red) *From Crime Policy to Victim Policy: Reorienting the Justice System*. Basingstoke: Macmillan.

Combahee River Collective (1986) *The Combahee River Collective Statement : Black Feminist Organizing in the Seventies and Eighties*. New York: Kitchen Table, Women of Color Press.

Collins, Patricia Hill (1990) *Black Feminist Thought: Knowledge, Consciousness, and the Politics of Empowerment*. Boston: Unwin Hyman.

Crenshaw, Kimberle (1991) Mapping the Margins: Intersectionality, Identity Politics, and Violence Against Women of Color. *Stanford law review*, 43(6), 1241-1299. <https://doi.org/10.2307/1229039>.

Dahlstedt, Magnus och Frempong, James (2018) Stå upp för orten. ungdomar, utanförskap och förortsdrömmar. *Arkiv. Tidskrift för samhällsanalys*. 9, 25-51.

de los Reyes, Paulina och Mulinari, Diana (2005) *Intersektionalitet : kritiska reflektioner över (o)jämlighetens landskap*. Malmö: Liber.

Delmos (2021) *Segregation i Sverige. årsrapport 2021 om den socioekonomiska bostadssegregationens utveckling*. Delegationen mot segregation. Stockholm.

Eagelton, Mary (2018) *'Top Girls' and Other Epithets*. I *Clever Girls and the Literature of Women's Upward Mobility*. Cham, Switzerland: Palgrave Macmillan.

Ericsson, Urban, Molina, Irene och Ristilampi, Per-Markku (2002) *Miljöprogram och media: föreställningar om människor och förorter*. Stockholm: Riksantikvarieämbetet.

Eriksson, Terri (2000) Gör som vi - följ en tjej hem. *Aftonbladet* 2 augusti 2000.

Facht, Ulrika och Ohlsson, Jonas (2021) *Medie Sverige 2021*. Göteborg: Nordicom.

Fagerström, Pernilla (2009) Misshandlade 14-åring med järnrör. *Mitt i Huddinge* 27 januari 2009.

Fairclough, Norman (1995) *Media discourse*. London: Edward Arnold.

Ferlander, Sara (2004) E-learning, Marginalised Communities and Social Capital. I Osborne, Michael, Gallacher, Jim och Crossan, Beth (red) *Researching Widening Access to Lifelong Learning: Issues and Approaches in International Research*. London: Routledge Falmer.

Foucault, Michael (1993) *Diskursens ordning: installationsföreläsning vid Collège de France den 2 december 1970*. Stockholm: Symposion.

Garland, David (1996) The Limits of the Sovereign State: Strategies of Crime Control in Contemporary Society. *The British Journal of Criminology*, 36(4), 445-471.

Hall, Stuart (1997) The Spectacle of the Other. I Hall, Stuart (red.). *Representation: Cultural Representations and Signifying Practices*. London: Sage & Open University.

Hall, Stuart, Crichton, Chas, Jefferson, Tony, Clarke, John och Roberts, Brian (1978) *Policing the Crisis*. London: Macmillan.

Halldén, Lisa och Britos, Claudio (2019) De bygger modell över ett nytt Fittja. *Norra Sidan* 17 augusti 2019.

Hertz, Josefin (2015) Mammorna måste lyssna. *Södra Sidan* 10 oktober 2015.

Jarlbro, Gunilla (2006) *Medier, genus och makt*. Lund: Studentlitteratur.

Kamali, Masoud (2005) *Sverige inifrån: röster om etnisk diskriminering: rapport*. Stockholm: Fritzes offentliga publikationer.

Knocke, Woukko (1991) Invandrade kvinnor-vad är problemet? *Tidskrift för genusvetenskap*, 12(3), 4-15.

Korkmazer, Burcu, De Ridder, Sander och Van Bauwel, Sofie (2020) Reporting on Young People, Sexuality, and Social Media: a Discourse Theoretical Analysis. *Journal of Youth Studies*. 23(3), 323-339. <https://doi.org/10.1080/13676261.2019.1603365>.

Lindstedt, Henrik (2018) Tjejerna tar över ungdomsgården - En dag i veckan är killarna portade: "Då kan tjejerna ta för sig". *Södra Sidan* 13 oktober 2018.

Listerborn, Carina (2016) Feminist Struggle Over Urban Safety and the Politics of Space. *European Journal of Women's Studies*, 23(3), 251-264.

Malmén, Stina, och Rosengren, Emma (2022) Drömmen som kraschade. Könade känslor och kroppar i medierapporteringen om Jas 39 Gripens krasch på Långholmen 1993. *Tidskrift för genusvetenskap*. 43(2-3). <https://doi.org/10.55870/tgv.v43i2-3.7423>.

Molina, Irene (1997) *Stadens rasifiering: etnisk boendesegregation i folkhemmet: [ethnic residential segregation in the Swedish folkhem]* Avhandling. Uppsala: Samhällsvetenskapliga fakulteten, institutionen för kulturgeografi, Uppsala universitet.

Muftee, Mehek och León Rosales, René (2022) 'We Just Want to Make Art' - Women With Experiences of Racial Othering Reflect on Art, Activism and Representation. *The European Journal of Women's Studies*, 29(4), 559-576. <https://doi.org/10.1177/13505068221127127>

Mulinari, Diana (2021) "And They Cannot Teach Us How to Cycle": The Category of Migrant Women and Antiracist Feminism in Sweden. I Keskinen, Suvi, Stoltz, Pauline & Mulinari, Diana (red). *Feminisms in the Nordic Region: Neoliberalism, Nationalism and Decolonial Critique*. Cham: Palgrave Macmillan. https://doi.org/10.1007/978-3-030-53464-6_9

Palma, Patricia (2015) De vill hjälpa unga tjejer att ta plats. *Södra Sidan* 20 juni 2015.

Prins, Baukje (2006) Narrative Accounts of Origins: a Blind Spot in the Intersectional Approach? *European Journal of Women's Studies*, 13(3), 277-290.

Rose, Nikolas (2000) Government and Control. *British Journal of Criminology*, 40(2), 321-339.

Saeed, Amir (2007) Media, Racism and Islamophobia: The Representation of Islam and Muslims in the Media. *Sociology Compass* 1(2), 443-462.

Sernhede, Ove, León Rosales, René och Söderman, Johan (2019) "När betongen rätar sin rygg": ortenrörelsen och folkbildningens renässans: från stigmatisering till kunskapsökande och social mobilisering. Göteborg : Daidalos.

Sixtensson, Johanna (2018) *Härifrån till framtiden: om gränslinjer, aktörskap och motstånd i tjejers vardagsliv* Malmö: Fakulteten för hälsa och samhälle, Malmö Universitet. <https://mau.diva-portal.org/smash/get/diva2:1404217/FULLTEXT01>

Söderström, Lena (2012) Tjejer och killar inspirerar varandra. *Södra Sidan* 17 mars 2012.

Sjögren, Anna (2016) Våra barnbarn kommer att vara friare än oss. *Södra Sidan* 5 mars 2016.

Tagesson, Eric (2012) Flickorna hölls som sexslavar i lägenhet. *Aftonbladet* 11 mars 2012.

Tahvilzadeh, Nazem (2019) *Folkbildning i marginaliserade stadsdelar: förankrad, invävd och trevande*. Stockholm: Folkbildningsrådet.

Tahvilzadeh, Nazeem (2021) *Kris och politik mot segregation: generella eller selektiva åtgärder?* Delegationen mot segregation, Stockholm.

Thorbjørnsrud, Kjersti och Ustad Figenschou, Tine (2016) Do Marginalized Sources Matter? A Comparative Analysis of Irregular Migrant Voice in Western Media. *Journalism Studies*, 17(3), 337-355.

Van Dijk, Teun (2000) "New(s) Racism: a Discourse Analytical Approach." I Cottle, Simon (red.) *Ethnic Minorities and the Media*. Maidenhead: Open University.

Van Dijk, Teun (2009) News, Discourse and Ideology. Wahl-Jorgensen, Karin och Hanitzsch, Thomas (red) *The Handbook of Journalism Studies*. London: Routledge.

Wacquant, Loïc (1993) Urban Outcasts: Stigma and Division in the Black American Ghetto and the French Urban Periphery. *International Journal of Urban and Regional Research*, 17(3), 366-383.

Wacquant, Loïc, Slater, Tom och Borges Perei, Virgilio (2014) Territorial Stigmatization in Action. *Environment and Planning A*, 46(6), 1270-1280.

Westerlund, Hanna (2016) Killarna har tagit över fritidsgårdarna. *Stockholms Fria* 17 juni 2016.

Wänelöf, Frida (2017) Systerskapet får fler att våga testa skidor. *Södra Sidan* 21 januari 2017.

Yuval-Davis, Nira (2006) Intersectionality and Feminist Politics. *European Journal of Women's Studies*, 13(3), 193-209.

Nyckelord

Unga kvinnor, marginaliserade områden, kritisk diskursanalys, mediediskurs, intersektionalitet, territoriell stigmatisering

Mira Karlsson

Akademien för innovation, design och teknik, Mälardalens universitet

E-post: mira.karlsson@mdu.se

Tanya Jukkala

Akademien för hälsa, vård och välfärd, avdelningen för sociologi, Mälardalens universitet

E-post: tanya.jukkala@mdu.se

Alexandra Bogren

Institutionen för samhällsvetenskaper, Södertörn högskola

E-post: alexandra.bogren@sh.se